

„Získat kladný vztah k umění, to je významem našich škol“, říká nový ředitel ZUŠ Josefa Lady

Petra Bittmanová, autorka rozhovoru, foto Mario Čumpelík

Protože se nebojí výzev, a protože byl doporučen skvělou bývalou paní ředitelkou Zdeňkou Valentovou, stal se pan Mgr. Pavel Špunda novým ředitelem velkopopovické Základní umělecké školy. Ke svému povolání se dopracoval sám. Maminka byla amatérská hráčka na housle a violoncello, otec má, jak pan ředitel řekl „hudební hluch“. V 10 letech se šel přihlásit na trubku, ale pan učitel zhodnotil, že má „hu...“, tedy puslu vhodnou na lesní roh, a kostky byly vrženy. Vystudoval konzervatoř a po ní šel na vojnu do Olomouce. V té době byl vypsán konkurz do Ústřední hudby Československé lidové armády v Praze, který úspěšně absolvoval, a zůstal zde 20 let jako vojenský muzikant.

Když se ho ale v dětství ve škole ptali, čím by chtěl být, nevěděl. Co ale věděl, bylo, že nikdy nechce být hudebníkem ani učitelem. Proto o sobě říká, že je zářný příklad toho, že odříkaného chleba největší krajíc. Učením si chtěl zprvu jen přivydělávat, ale práci s dětmi si brzy velice oblíbil a nyní se jí věnuje naplno a s láskou, protože to, čím nikdy nechtěl být, ho dnes nejvíce baví. Učí hru na lesní roh a zobcovou flétnu.

Osobnost: Mgr. Pavel Špunda, 55 let

- > pochází ze Zábřehu na Moravě
- > vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, obor lesní roh
- > žije v Břežanech (část obce Lešany, kde působil i jako místostarosta)
- > od roku 2000 je učitelem na zdejší ZUŠ Josefa Lady, od 1. 9. 2022 se stal jejím ředitelem
- > rozvedený, otec 5 dětí (2 nevlastní + 3 vlastní)
- > záliby: rekonstrukce rodinného domku, kutilství, zajímá se o psy a vlastní zlatého retrívra, rád vaří a také jí

► **Máte ve svém životě nějaký hudební či učitelský vzor?**

PŠ: Když jsem chodil na malotřídku v Zábřehu na Moravě, učil tam naprosto fantastický učitel Eduard Hrubý. Tomu vděčím za to, že mne víceméně nasměroval k muzice. Tento učitel si všímá u dětí, k čemu mají vlohy a snažil v tom každého individuálně podporovat. Kdo byl při testu dříve hotov, nenechal ho jen tak sedět. Například se mnou šel zpívat do rohu třídy, kde měl harmonium. Začal se mnou hrát a zpívat lidové písničky. Kdo byl šikovný na ruce, pro něj měl pan učitel stavebnice, tenkrát byl docela hit Merkur. A snažil se ho právě i během té výuky podporovat v tom, v čem byl daný žák dobrý. Není bohužel už mezi námi, ale byl to učitel, na kterého se nezapomene do konce života. Takový jako on by měl být každý učitel.

„To, čím jsem nikdy nechtěl být, mne dnes nejvíce baví...“

► **Vy jste se stal v září loňského roku nástupcem paní ředitelky Zdeňky Valentové, která zde působila 30 let. Jaká byla Vaše cesta k tomuto postu?**

PŠ: Do Velkých Popovic jsem se dostal trochu oklikou. Chtěl jsem učít, abych trochu zlepšil rodinný rozpočet, a tak jsem obcházel ZUŠ na trati z domova do práce. Ptal jsem se i ve Velkých Popovicích. Tehdy paní ředitelka nikoho nepotřebovala, ale vzala si na mne kontakt. Ozvala se mi asi za dva roky s tím, že by se jí to nyní hodilo, pokud mám ještě zájem, a já ho měl. Deset let jsem pracoval jako řadový učitel a poté jsem byl jmenován zástupcem. Když paní ředitelka odcházela do důchodu, přihlásil jsem se do konkurzu a na základě jeho úspěšného vykonání jsem byl od 1. 9. 2022 jmenován ředitelem. V tom, kam chceme ZUŠ směřovat, jsme byli s paní ředitelkou za jedno, což je vždy důležité. S paní Zdeňkou Valentovou jsem v kontaktu, stále s ní konzultuji různé věci, hlavně v oblasti výtvarného oboru, neboť já se pohybuji hlavně v tom hudebním.

► **Jak se pracuje s žáky, kteří se přihlásí, resp. jsou přihlášení svými rodiči do hudebního oboru, ale hudební sluch jim schází?**

PŠ: Zhruba před 20 lety byl stav takový, že o studium na ZUŠ nebyl moc velký zájem, takže se brali i méně nadaní studenti. Přijímali jsme takřka každého, kdo projevil aspoň minimální míru talentu, aby se naplnila kapacita školy. Když je převaha méně nadaných žáků, pracuje se s nimi o hodně hůře, ale i přesto se dá ten malý kousek talentu rozvíjet. Nyní je naopak o studium velký zájem, takže můžeme vybírat ty hodně talentované. Pro velký zájem musíme i dost talentovaných žáků odmítnout.

„Některé nástroje jsme dokonce dostali třeba z pozůstalosti.“

► **Když už se dostáváme k té kapacitě dětí na škole, zhruba před 16 lety, když jste ZUŠ navštěvovala já, nebyly zdaleka takové prostory,**

kteří máte dnes. Stačí Vám nyní kapacita, nebo máte v plánu opět řešit další prostory?

PŠ: Ano, dříve byly využívány pouze prostory učeben zdejší základní školy, tělocvičny a sokolovny, nyní nově využíváme prostory budovy v Masarykově ulici č. p. 29, kde sídlí i naše ředitelství. Dále využíváme prostory v ulici Smetanova, kde vyučujeme taneční a literárně dramatický obor. Máme též pobočky Kunicích, kde je největší zájem o výtvarný obor a v pobočce v Kamenici se učí spíše individuální výuka. Vzhledem k tomu, že k nám dojíždí děti i z jiných lokalit, jako je třeba zmiňovaná Kamenice, rádi bychom, aby tyto děti nemusely dojíždět do Popovic. Kapacita ZŠ v Kamenici ale není taková, aby pokryla zájem všech dětí z Kamenice, které chtějí umění studovat. Počet dětí se stále zvyšuje. ZUŠ začínala na 70 dětech a nyní jich máme 470. Svízelné je, když se na některé obory hlásí třeba 15 nadaných dětí a my víme, že můžeme vzít pouze 3. Rádi bychom uspokojili všechny děti. Jednou za čas žádáme ministerstvo, potažmo kraj, o navýšení kapacity. Nyní zpracováváme žádost o její další navýšení. Ideální by samozřejmě bylo, kdyby veškerá výuka probíhala „pod jednou střechou“.

„Občas si rodiče chtějí vykompenzovat, co jim samotným v mládí uteklo.“**► Kolik máte tedy žáků a kolik zaměstnanců?**

PŠ: V roce 1990, když se ZUŠ osamostatnila, měla 70 žáků ve dvou oborech, hudebním a výtvarném. Nyní máme 470 dětí ve 4 oborech. Jsou to: obor hudební, kde je 247 žáků a 20 pedagogů, výtvarný se 179 žáky a 5 pedagogy, literárně dramatický má 20 dětí a 1 učitelku a taneční obor má 24 žáků a 2 učitelky. Celkem tedy máme 28 učitelů a ještě 3 provozní zaměstnance – paní školnici, paní uklízečku a paní účetní.

► Co se dělá v případě, že o studium na ZUŠ má zájem rodina, která si to ovšem nemůže dovolit? Kolik vlastně stojí školné a jaké je oproti ZUŠ například v Praze nebo okolních ZUŠ?

PŠ: Pokud je dítě opravdu nadané, je možné se vždy nějak domluvit, například na splátkovém kalendáři. Školné, které máme, je v porovnání s konkurenčními ZUŠ nižší. Pohybuje se kolem 1200 Kč za pololetí. V Praze je školné podstatně vyšší.

► Vzhledem k tomu, že se nyní vše zdrazuje, zasláhne to i Vaše školné?

PŠ: Ano, je to nyní pravděpodobné, vzhledem k tomu, jak je to s energiemi a rostoucími cenami téměř všeho, budeme školné lehce upravovat. Předpoklad je takový, že se v příštím roce školné zvýší o 200 Kč za pololetí.

► Nákup hudebních nástrojů také není levná záležitost – i s tím umí škola pracovat?

PŠ: Určitě, některé hudební nástroje škola zakoupila a může je studentům zapůjčit, což je u hudebních škol běžné. Zaběhnuté starší školy mají celý arzenál nástrojů k zapůjčení, ale naše škola vznikla teprve v roce 1990. Ze začátku se kupovaly dražší nástroje, protože

nebyl takový výběr. Některé nástroje jsme dokonce dostali třeba z pozůstalosti po někom, kdo je měl, ale nebyly by využity, a proto nám byly nabídnuty.

„Na koncertu bylo úplně plno, někteří dokonce i stáli.“**► Máte pěkné webové stránky. Na první stránce jsou videa z koncertů, workshopů a jarmarků. Povíte nám, jaký je o tyto akce zájem?**

PŠ: V období před Covidem o koncerty nebyl takový zájem. Knihovna, kde koncerty probíhaly, byla zaplněná zhruba ze tří čtvrtin. V prosinci jsme byli mile překvapeni, když na koncertě bylo úplně plno, dokonce někteří i stáli. V minulosti docházelo k tomu, že dost lidí po vystoupení jejich dětí během koncertu odešlo. Někdy nám v obecnstvu zbylo třeba 15 lidí. To se dnes již moc neděje, za což jsem moc rád. Děláme též workshopy a jarmarky, které jsou koncipovány tak, že pod vedením našich učitelů a učitelů si lidé a děti mohou něco vytvořit, takže to spadá spíše pod ty výtvarné obory. Je to v takovém přátelském duchu a bývá to i s drobným občerstvením.

► Škola má i řadu úspěchů. Můžete nám o některých povědět?

PŠ: Velkým úspěchem je výkon Daniela Petříka, který 2x vyhrál ústřední kolo soutěží základních uměleckých škol ve hře na bicí. Takže je nejlepším bicistou ze všech ZUŠ v celé České republice. Dále jsou to výtvarné soutěže a úspěchy i na mezinárodní úrovni. Ocenění máme například z Makedonie a Slovenska.

„Umění s radostí – radost z umění.“**► Jsou nějaké obory, které ještě nejsou vyučovány a Vy byste je rád prosadil?**

PŠ: Některé vize tam jsou, ale závisí to na prostorách, pokud se podaří nějaké další zajistit. Rád bych, aby se zařadila výuka digitálního zpracování zvuku a digitálního zpracování obrazu. S tím souvisí i nahrávací studio. Máme rezervy v hudebních oborech, neboť neúčíme zdaleka všechny nástroje, které bychom mohli.

► Co byste vzkázal rodičům dětí, které navštěvují základní uměleckou školu?

PŠ: Toho by bylo spoustu, ale nejdůležitější asi je, když rodiče vnímají, co jejich dítě baví. Pokud se dítě chce něčemu věnovat, ať už je to hra na hudební nástroj nebo nějaký jiný umělecký obor, tak je dobré mu umožnit, aby si danou věc vyzkoušelo. Pokud ovšem rodiče do něčeho své dítě nutí, je to kámen úrazu. Občas si rodiče chtějí vykompenzovat, co jim samotným v mládí uteklo. Pokud dítě nechce, může k tomu získat odpor, což je škoda. Největší radost nám dělá, když to, co děti dělají, dělá radost i jim. Ostatně je to i heslem v našem vzdělávacím programu: Umění s radostí – radost z umění.

Mnohokrát děkuji za rozhovor a přeji Vám, ať ZUŠ Josefa Lady za Vašeho působení nadále jen vzkvétá. ■

ZPRÁVY Z REDAKCE
ZPRAVODAJ INFORMUJE**NAPIŠTE NÁM**

Vážení čtenáři, rádi bychom vám nabídli prostor ve Zpravodaji k uveřejnění vašich příspěvků.

Přijmeme k publikování každý podepsaný příspěvek, který neporušuje zákony a etiku. Za správnost informací a obsah příspěvků odpovídají jejich autoři, redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem publikovaných článků a rovněž si vyhrazuje právo příspěvky se souhlasem autorů upravovat. Příspěvky posílejte v elektronické podobě na **E: zpravodaj@velkepopovice.cz.** ■

INFOBLOKY

Redakce žádá bystré čtenáře o spolupráci s aktualizací těchto informací v našem Zpravodaji.

Zjistíte-li nějaké změny, prosím, nahláste nám je na **E: zpravodaj@velkepopovice.cz.**

FOTOGRAFIE

Máte-li zdařilé fotografie naší obce a blízkého okolí v tiskovém rozlišení, neváhejte a podělte se o ně s námi.

Předem děkujeme. ■

JUBILEA A VÝROČÍ

Nabízíme vám ve Zpravodaji prostor k uveřejnění životních jubileí, různých výročí a vzpomínek na vaše blízké.

Máte-li o tuto bezplatnou službu zájem, stáhněte si a vyplňte formulář s názvem ŽIVOTNÍ JUBILEA A JINÁ VÝROČÍ, který je volně ke stažení na webu obce pod menu ZPRAVODAJ – VÝZVY A FORMULÁŘE. Formulář zašlete na **E: podatelna@velkepopovice.cz.**

Vaše příspěvky rádi uveřejníme. ■

ONLINE ZPRAVODAJ

Online listování Zpravodajem nebo elektronickou verzí v pdf najdete vždy k 1. dni v měsíci na facebooku či webu obce pod odkazem Zpravodaj. ■

DISTRIBUCE ZPRAVODAJE**SEZNAM LOKALIT A KAMELOTŮ**

- > LOJOVICE, ŘEPČICE, DUB, DUBINY, MOKRANY, KRIVÁ VES, KRÁMSKÝ, KOZÁK, KLENOVÉ
Andrea Prášilová / T: 797 726 160
- > BRTNICE (od benzínové stanice)
Petr Jirkovský / T: 602 461 393
- > VELKÉ POPOVICE A NOVÉ HABŘÍ
Milena Petrášková / T: 606 340 851
- > BYTOVKY VELKÉ POPOVICE
Květa Boukalová / T: 734 385 740
- > TODICE Lenka Medřická / T: 608 527 963
- > HABŘÍ Blanka Černá / T: 777 601 489

V případě, že nedostáváte do schránky Zpravodaj, kontaktujte své kameloty. ■